

Sygn. akt VIII U 194/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lipca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO Dorota Stańczyk

Protokolant Kinga Pałubska

po rozpoznaniu w dniu 6 lipca 2015 roku w Lublinie

sprawy M. W.

z udziałem zainteresowanej M. M. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o ustalenie istnienia obowiązku ubezpieczenia społecznego

na skutek odwołania M. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 11 grudnia 2013 roku znak (...) - (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że M. W. jako pracownik zatrudniony u płatnika składek M. M. (1) podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu, wypadkowemu od dnia 28 sierpnia 2013 roku.

Sygn. akt VIII U 194/14

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 11 grudnia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1, art. 68, art. 91 ust. 5, art. 68 w zw. z art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych stwierdził, że M. W., jako pracownik u płatnika składek M. M. (1) nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 28 sierpnia 2013 r. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podniósł, że w związku z roszczeniem o wypłatę zasiłku chorobowego dla wnioskodawczynie M. W. zgłoszonej przez płatnika do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu umowy o pracę od dnia 28 sierpnia 2013 r. z podstawą wymiaru składek w wysokości 6 000,00 zł i wypłatą wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy od dnia 30 sierpnia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wdrożył postępowanie wyjaśniające. Wyniki przeprowadzonej kontroli wykazały, że umowa o pracę z dnia 28 sierpnia 2013 r. została zawarta dla pozorów, a jej celem nie było wykonywanie obowiązków pracowniczych przez oznaczony czas, ale skonstruowanie okoliczności świadczących o pozostaniu w stosunku pracy, aby uzyskać prawo do świadczeń z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wziął pod uwagę przede wszystkim wysokość ustalonego dla wnioskodawczynie wynagrodzenia, które w sposób znaczący odbiegało od kwot wypłacanych pozostałym pracownikom (decyzja k. 1- 5v akt ZUS).

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła M. W., która domagała się jej zmiany poprzez uchylenie decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w całości i orzeczenie przez Sąd, że podlega ona ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 28 sierpnia 2013 r. W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji odwołująca podniosła, iż po nawiązaniu stosunku pracy faktycznie świadczyła pracę, zaś wysokość przyznanego jej wynagrodzenia nie odbiegała znacząco od wynagrodzenia innych pracowników płatnika. Była ona podyktowana koniecznością wykonywania odpowiedzialnych obowiązków – sporządzaniem opinii pranych, umów oraz udzielaniu szeroko rozumianej pomocy prawnej przedsiębiorcom. Podniosła także, że nie zawarła umowy o pracę z zamysłem, że będzie krótko pracować tylko po to, by uzyskać świadczenie z tytułu podlegania ubezpieczeniom społecznym. Zamierzała faktycznie wykonywać pracę, o czym świadczy faktycznie jej wykonywanie w miejscu pracy przy ul. (...) oraz na co wyraźnie wskazują zeznania M. M. (1) i M. Ł., złożone w postępowaniu kontrolnym. Zeznań tych organ rentowy nie wziął pod uwagę w całości, dokonując jedynie wybiórczej ich wykładni. Ponadto okoliczność tę potwierdzają dokumenty sporządzone przez nią w trakcie trwania stosunku pracy (informacja prawna i notatka) oraz załączone do niniejszego odwołania pisemne oświadczenie przedsiębiorcy J. Z. (odwołanie k. 2-11 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zaprezentowaną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. W ocenie organu rentowego w złożonym odwołaniu wnioskodawczyni zaprzeczając twierdzeniem organu rentowego, który na podstawie przeprowadzonego postępowania kontrolnego dokonał niekorzystnych dla niej ustaleń, ograniczyła się jedynie do polemiki z tymi ustaleniami, natomiast nie podważyła trafności wywiedzionych wniosków i nie wskazała nowych faktów ani okoliczności, które stanowiłyby podstawę do odmiennego rozstrzygnięcia. Wskazał ponadto, iż z zatrudnienia M. W. na krótko przed zajściem zdarzenia rodzącego uprawnienia do świadczeń z ubezpieczeń społecznych, na stanowisku pracy niewystępującym wcześniej w firmie z wynagrodzeniem w wysokości przewyższającej wynagrodzenia innych pracowników oraz braku zatrudnienia innego pracownika na czas nieobecności wnioskodawczyni, wskazują na to, że celem zawarcia umowy było stworzenie warunków do skorzystania ze świadczeń z ubezpieczenia chorobowego liczonych od wysokiej podstawy wymiaru, bez zamiaru faktycznego świadczenia pracy na warunkach określonych w art. 22 Kodeksu pracy. Biorąc powyższe pod uwagę, stwierdził, że zawarta umowa jest nieważna i w konsekwencji nie stanowi tytułu ubezpieczeń społecznych (odpowiedź na odwołanie k. 5-6v a.s.).

Postanowieniem z dnia 23 czerwca 2014 r. Sąd Okręgowy w Lublinie wezwał do udziału w sprawie w charakterze zainteresowanej M. M. (1) (k. 18 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Firma (...) z siedzibą w L. zajmuje się kompleksową obsługą klientów w zakresie: sporządzania wniosków o dofinansowanie projektów współfinansowanych środkami pomocowymi, sporządzaniem biznes planów planowanych do realizacji inwestycji, przygotowywaniem dokumentacji związanej z ubieganiem się przedsiębiorców o prowadzenie działalności gospodarczej w ramach stref ekonomicznych i obsługą deweloperów w zakresie pozyskiwania zewnętrznych źródeł finansowania (zeznania wnioskodawczyni k. 15 v, 52 a.s., zeznania zainteresowanej k. 16v,52 v. a.s.). Zainteresowana, przed zatrudnieniem wnioskodawczyni, z uwagi na charakter prowadzonej działalności związanej z doradztwem finansowym, opracowywaniem biznes planów i wniosków o dofinansowanie projektów, współpracowała z kancelariami prawnymi w zakresie różnych zagadnień prawnych. Płaciła wtedy za wykonanie określonej usługi. W toku prowadzonej działalności planowała opublikowanie wstępnych programów dotacyjnych na kolejny okres kontraktacji tj. 2014-2020. Z związku z tym pojawiła się konieczność właściwej interpretacji przepisów prawa w tym zakresie, jak również dostosowanie wewnętrznych dokumentów związanych z pozyskiwaniem dofinansowań unijnych. Dodatkowo firma posiadała trudności w ściąganiu należności od klientów. Powyższe okoliczności oraz fakt, że firma potrzebowała osoby, która będzie wykwalifikowana i doświadczona w prawie cywilnym, gospodarczym i wspólnotowym uzasadniał potrzebę zatrudnienia radcy prawnego. Przepisy prawne, w tym procedury i zasady obowiązujące w zakresie pozyskiwania środków pomocowych są obszernie i skomplikowane. Często nie są to przepisy prawa polskiego, ale prawo wspólnotowe, którego interpretacja jest jeszcze bardziej skomplikowana niż właściwe zrozumienie przepisów prawa polskiego. Ponadto klienci kierowali do jej firmy zapytania z dziedziny

prawa i jego interpretacji, – co wynika z faktu, że oczekują kompleksowej obsługi prawnej, ekonomicznej i podatkowej. Z tego względu potrzebowała prawnika, który sprawdzałby dokumentację sporządzaną przez innych zatrudnionych w firmie pracowników oraz świadczącej wymagane przez klientów firmy usługi, zwiększając tym znacznie przychody jej firmy (protokół z przesłuchania M. M. (1) k. 40 akt ZUS, decyzja k. 3 akt ZUS). Z tego względu rozpoczęła poszukiwania kompetentnej osoby znającej dobrze zagadnienia związane z prawodawstwem unijnym. W tym celu skontaktowała się telefonicznie z wnioskodawczynią proponując jej zatrudnienie. Zainteresowana знаła wnioskodawczynię z okresu, kiedy ta kontaktowała się z nią celem zgromadzenia dokumentacji dla swojego klienta w ramach opracowywania dla niego protestu. Oceniała ją, jako osobę kompetentną, znającą bardzo dobrze zagadnienia związane z prawem Unii Europejskiej. Przed zatrudnieniem wnioskodawczyny prowadziła również rozmowy z innymi radcami. Zdecydowała się zatrudnić wnioskodawczynię z uwagi na fakt, iż znała ją z wcześniejszej współpracy oraz dlatego, iż zgodziła się ona na mniejszą stawkę wynagrodzenia (zeznania zainteresowanej – k. 16v-17,52v. a.s.).

Wnioskodawczyny M. W. urodziła się w dniu (...). Ma wykształcenie wyższe. Ukończyła studia magisterskie na Uniwersytecie M. S. w L. na Wydziale Prawa i Administracji uzyskując tytuł magistra prawa. Posiada także uprawnienia do wykonywania zawodu radcy prawnego (akta osobowe – k. 33 a.s., a w szczególności: kwestionariusz osobowy, curriculum vitae, zaświadczenie (...) z dnia 2 września 2005 r., odpis dyplomu ukończenia studiów wyższych). W latach 2001-2012 była zatrudniona w Przedsiębiorstwie (...) w Wodę (...) w Likwidacji w L. na stanowisku asystenta syndyka (curriculum vitae – k. 33 a.s.), Kancelarii Radców Prawnych P. & W. – Spółka Partnerska w L. na stanowisku asystenta radcy prawnego (curriculum vitae, świadectwa pracy -k. 33 a.s.), (...) Spółce akcyjnej w upadłości likwidacyjnej w L. na stanowisku asystenta prawnego – radcy prawnego (curriculum vitae, świadectwo pracy - k. 33 a.s.), oraz w (...) Spółce z o.o. na stanowisku radcy prawnego (curriculum vitae, świadectwo pracy k. 33 a.s.). Od 2006 r. prowadziła wspólnie z mężem działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej, jako radca prawny (kwestionariusz osobowy - k. 33 a.s., zeznania wnioskodawczyny k. 52 a.s.).

W dniu 28 sierpnia 2013 r. M. W. zawarła umowę o pracę z (...) z siedzibą w L. reprezentowaną przez M. M. (1). Zawarcie tej umowy zaproponowała M. M. (1), która znała wcześniej wnioskodawczynię oraz jej kompetencje w zakresie przepisów związanych z ustawodawstwem unijnym, dlatego zależało jej na zatrudnieniu wnioskodawczyny jako pracownika. Umowa została zawarta na czas określony do dnia 30 czerwca 2015 r., w pełnym wymiarze czasu pracy. Wnioskodawczynie została zatrudniona na stanowisku radcy prawnego. Ustalono, że miejscem wykonywania pracy będzie biuro zlokalizowane w L. przy ul. (...), (...)-(...) L., a wynagrodzenie zostało określone na kwotę 6.000 złotych brutto (umowa o pracę z dnia 28 sierpnia 2013 r. – k. 33 a.s., zeznania wnioskodawczyny k. 52 a.s.). Pracodawca poinformował m.in. M. W., że obowiązuje ją norma ośmiogodzinnego czasu pracy na dobę i czterdzieści godzin w pięciodniowym tygodniu pracy w miesięcznym okresie rozliczeniowym, że obecność w pracy potwierdza się podpisem na liście obecności wyłożonej w miejscu świadczenia pracy oraz że wynagrodzenie wypłacane jest jeden raz w miesiącu do 10 dnia miesiąca następującego po przepracowanym miesiącu (dodatkowe informacje dla pracownika – k. 33 a.s.). M. M. (1) zatrudnia na podstawie umowy o pracę od dwóch do czterech pracowników oraz osoby współpracujące. Zanim zatrudniła wnioskodawczynię prowadziła rozmowy z innym radcą prawnym, B. K., która zgodziła się podjąć pracę za wynagrodzeniem 8000 zł brutto. Wybrała wnioskodawczynię, bo znała ją wcześniej oraz jej kompetencje, poza tym ona zgodziła się na mniejszą kwotę wynagrodzenia, tj. 6000 zł brutto (zeznania M. M., k. 16v.-17,52v.).

W dniu 3 września 2013 r. płatnik składek (...) z siedzibą w L. zgłosił ją do ubezpieczeń społecznych, a datę powstania obowiązku ubezpieczenia wskazano na dzień 28 sierpnia 2013 r. (decyzja k. 4 akt ZUS). Do zakresu obowiązków wnioskodawczyny należał nadzór nad zgodnością procedury aplikowania o dotacje unijne, stosowanej u pracodawcy, z obowiązującymi w tym zakresie przepisami prawa polskiego i wspólnotowego, w tym z wymogami programowymi; bieżące informowanie pracodawcy oraz pracowników odpowiedzialnych za sporządzanie wniosków o dofinansowanie z funduszy unijnych o wszelkich zmianach w przepisach prawa materialnego polskiego i unijnego, obowiązującego w tym zakresie, sporządzanie informacji i opinii prawnych dotyczących interpretacji przepisów prawa polskiego i wspólnotowego oraz wymogów programowych w zakresie otrzymywania i rozliczania dotacji unijnych dla przedsiębiorców, sporządzanie na polecenie pracodawcy informacji prawnych dla klientów pracodawcy, dotyczących objaśniania procedur i wymagań nałożonych przez przepisy prawa na podmioty będące beneficjentami dotacji

unijnych, sporządzanie w imieniu klientów pracodawcy pism, odwołań, protestów i skarg sądowych, na polecenie pracodawcy, w przypadku negatywnych decyzji instytucji finansujących lub instytucji pośredniczących, nadzór nad zgodnym z przepisami prawa rozliczaniem dotacji unijnych, udzielonych na rzecz klientów pracodawcy; udział w sporach sądowych pomiędzy instytucją finansującą lub instytucją pośredniczącą a klientami pracodawcy, po stronie klientów pracodawcy, na polecenie pracodawcy, sporządzanie i nadzorowanie zawierania przez pracodawcę umów o świadczenie usług z klientami, sporządzanie wezwań do zapłaty kierowanych do dłużników pracodawcy; prowadzenie egzekucji sądowej wierzytelności pracodawcy, kierowanej do dłużników pracodawcy; informowanie pracodawcy o wszelkich zmianach w powszechnie obowiązujących przepisach prawa, mających znaczenie dla funkcjonowania pracodawcy w obrocie gospodarczym, nadzór nad przestrzeganiem prawa pracy u pracodawcy, sporządzanie i opiniowanie innych umów, zawieranych przez pracodawcę w ramach funkcjonowania w obrocie gospodarczym, sporządzanie pism sądowych i uczestniczenie w procesach sądowych, w których stroną jest pracodawca (zakres obowiązków – k. 33 a.s.).

Wnioskodawczyni od dnia 28 sierpnia 2013 r. podjęła wykonywanie swoich obowiązków. Stawiła się do pracy o godzinie 8 rano, podpisała listę obecności, a następnie udała się w celu wykonania badań lekarskich. Lekarz nie stwierdził przeciwwskazań do wykonywania pracy przez M. W. na stanowisku radcy prawnego (zaświadczenie lekarskie – k. 33 a.s.). Wnioskodawczyni przeszła również w dniu 28 sierpnia 2013 r. ogólny instruktaż w ramach szkolenia wstępnego w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy (karta szkolenia – k. 33 a.s.). Wróciła do pracy około południa i sporządziła opinię prawną, a następnie zapoznawała się z dokumentacją klienta, z którym była umówiona na spotkanie następnego dnia. Obecność potwierdzała podpisem na liście obecności. Drugiego dnia pracy uzgadniała z przedsiębiorcą J. Z. kwestię odwołania się od decyzji odmownej w sprawie dofinansowania jego projektu, jak również udzielała mu informacji, co do procedury związanej z uzyskaniem dofinansowania i rozliczenia projektu. Z klientem tym umówiona została przez M. M. (1). Spotkanie z J. Z. trwało minimum 1,5 godziny. Zostało ono zorganizowane po odrzuceniu wniosku J. Z. o dofinansowanie środków z funduszy europejskich. Spotkanie z wnioskodawczynią miało na celu przygotowanie odwołania od tej decyzji. W czasie spotkania zostały podjęte czynności mające na celu przygotowanie merytoryczne do tegoż odwołania (protestu). Poza rozmową z J. Z. w tym dniu zapoznała się z dwoma sprawami dotyczącymi wniosków unijnych pod kątem zasadności złożenia protestów. W pracy była do godziny 16-tej. Ponieważ rano dostała plamienia, po pracy udała się do lekarza ginekologa (zeznania wnioskodawczyni k. 15v-16, 38v.-39, 52 a.s., zeznania świadka J. Z. k. 50v-51 a.s., opinia prawna k. 33 a.s., notatka informacyjna k. 33 a.s., oświadczenie J. Z. k.12 a.s., zeznania świadka J. Z. k. 56v-57 a.s., zeznania świadka M. Ł. – k. 24v-25 a.s., xero listy obecności - k. 28 akt ZUS).).

Obowiązki pracownicze M. W. realizowała do dnia 30 sierpnia 2013 r. W momencie zawierania umowy o pracę była w początkowym stadium ciąży, o czym zarówno odwołująca jak i zainteresowana nie wiedziały. Podczas tejże wizyty lekarskiej lekarz stwierdził 6-tygodniową ciążę, zalecił wypoczynek. Od dnia 30 sierpnia 2013 r. wnioskodawczyni przebywała na zwolnieniu lekarskim z uwagi na stan zagrożonej ciąży, aż do dnia porodu. Była to już trzecia ciąża wnioskodawczyni, w dacie zawierania umowy miał dwoje dzieci. Urodziła w dniu 17 kwietnia 2014r. (zeznania wnioskodawczyni – k. 25v, 52 a.s., zeznania zainteresowanej – k. 52v. a.s., dokumentacja dotycząca przebiegu ciąży, k.29 a.s.)

Od dnia 1 lipca 2015 r. wnioskodawczyni ponownie pozostaje w zatrudnieniu z zainteresowaną M. M. (1), na podstawie umowy o pracę, w pełnym wymiarze pracy, zawartej z (...) z siedzibą w L. (odpis umowy o pracę k. 49 a.s.). Działalność M. M. (1) jest dochodowa (zaświadczenia z Urzędu Skarbowego k. 45 a.s.)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie cytowanych wyżej dokumentów oraz zeznań wnioskodawczyni M. W., zainteresowanej M. M. (1) oraz świadków M. Ł. i J. Z..

Sąd obdarzył wiarą zeznania wymienionych osób albowiem są one spójne, logiczne i nie zawierają wewnętrznych sprzeczności. Znajdują one potwierdzenie w zgromadzonych w sprawie dokumentach, które Sąd również uznał za w pełni wiarygodne. Zainteresowana oraz świadkowie potwierdzili okoliczność faktycznego wykonywania pracy przez wnioskodawczynię w (...) z siedzibą w L.. Z zeznań wnioskodawczyni, zainteresowanej i świadków oraz z dokumentów

zgrupowanych w sprawie (umowa o pracę, zakres obowiązków, informacja dla pracownika, listy obecności, karta szkolenia wstępnego, opinia prawna) wynika, że wnioskodawczyni od dnia 28 sierpnia 2013 r. faktycznie wykonywała swoje obowiązki pracownicze w biurze firmy w L. przy ul. (...), w godzinach od 8 do 16.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie M. W. zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt 1 i art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 roku, poz. 1442) obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym podlegają osoby fizyczne, będące pracownikami, od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku. Oznacza to, że warunkiem podlegania ubezpieczeniom społecznym jest posiadanie statusu pracownika w rozumieniu art. 8 ust. 1 omawianej ustawy, który to przepis stanowi, że za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy. W konsekwencji powyższego, decydujące znaczenie dla powstania stosunku ubezpieczeniowego ma uprzednie istnienie stosunku pracy.

W świetle przepisu art. 22 § 1 k.p. przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem a pracodawca do zatrudnienia pracownika za wynagrodzeniem.

Na tle cytowanego przepisu zarówno w doktrynie jak i w orzecznictwie określone zostały konstytutywne cechy stosunku pracy, odróżniające go od innych stosunków prawnych. Należą do nich: dobrowolność, osobiste świadczenie pracy w sposób ciągły, podporządkowanie, wykonywanie pracy na rzecz pracodawcy ponoszącego ryzyko związane z zatrudnieniem i odpłatny charakter zatrudnienia (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2006 roku, I PK 110/06, Lex nr 207175).

W okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy organ rentowy podnosił, iż umowa o pracę zawarta została między stronami dla pozorów, w celu uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego. To stanowisko organu rentowego, zdaniem Sądu Okręgowego, nie znajduje żadnego oparcia w dowodach zebranych w sprawie. Omówione powyżej dowody nie upoważniają do wysunięcia tezy o zawarciu umowy o pracę dla pozorów w celu uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego.

W niniejszej sprawie stosunek prawny, w ramach, którego wnioskodawczyni świadczyła pracę na rzecz (...) z siedzibą w L. spełnia cechy stosunku pracy określone w powołanym wyżej przepisie art. 22 § 1 k.p. Wnioskodawczyni bowiem podjęła pracę w dniu 28 sierpnia 2013 r. i wykonywała ją do dnia powstania niezdolności do pracy tj. do 30 sierpnia 2013 roku, pracując codziennie po 8 godzin, w ściśle określonym miejscu.

Wnioskodawczyni została zgłoszona przez pracodawcę do ubezpieczenia społecznego. Od ustalonego wynagrodzenia płatnik naliczył i opłacił składkę na odpowiednie fundusze (k. 22-24 akt ZUS).

W niniejszej sprawie, w ocenie Sądu, brak jest podstaw do ustalenia, iż zawarta pomiędzy stronami umowa o pracę miała charakter pozorny oraz, że czynność ta została dokonana w celu obejścia prawa.

Podnieść należy, iż pozorność jest wadą oświadczenia woli polegającą na świadomej, a przy tym ujawnionej wobec adresata i przez niego aprobowanej, niezgodności pomiędzy treścią złożonego oświadczenia woli, dostępną dla innych uczestników obrotu, a rzeczywistą wolą osoby składającej to oświadczenie.

Pozorne oświadczenie woli ma, więc miejsce wówczas, gdy jest skierowane do adresata. Wada tego oświadczenia polega na niezgodności między aktem woli a jej przejawem na zewnątrz (art. 83 § 1 kodeksu cywilnego).

W niniejszej sprawie wnioskodawczyni i zainteresowana działająca pod firmą (...) podpisując umowę o pracę oświadczyli zgodnie, iż M. W. będzie świadczyć w sposób podporządkowany i ciągły pracę na rzecz pracodawcy. Wnioskodawczyni w trakcie zawierania umowy o pracę nie wiedziała, że jest w ciąży. Całokształt okoliczności

przedmiotowej sprawy w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości wskazuje, iż wnioskodawczyni zawierając umowę o pracę miała zamiar świadczyć pracę. Zeznania świadków i zainteresowanej oraz dowody w postaci dokumentów wskazują na faktyczne wykonywanie pracy przez wnioskodawczynię, a w tym stanie rzeczy, zdaniem Sądu, brak jest podstaw do twierdzenia, że umowa ta była czynnością „fikcyjną”, podpisaną na potrzeby zgłoszenia wnioskodawczyni do ubezpieczenia społecznego. Ubezpieczona podjęła, bowiem wykonywanie czynności wynikających z umowy o pracę i wykonywała je w sposób ciągły do dnia 30 sierpnia 2013 r., zaś zwolnienie lekarskie było wynikiem zagrożonej ciąży, a nie efektem celowego działania wnioskodawczyni. Nie można, zatem przyjąć tezy organu rentowego o zamiarze zawarcia umowy w celu obejścia prawa i uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Dowodzi temu również fakt, iż obecnie, tj. od dnia 1 lipca 2015r. strony nadal kontynuują stosunek pracy - została między nimi zawarta kolejna umowa o pracę, z dnia 1 lipca 2015 r. , z treści której wynika, że nadal obowiązują takie same warunki dotyczące wynagrodzenia za pracę.

Sąd nie podziela stanowiska organu rentowego wskazującego, że wynagrodzenie wnioskodawczyni w (...) z siedzibą w L. znacząco odbiegało od wynagrodzeń uzyskiwanych przez pozostałych pracowników. W ocenie Sądu wynagrodzenie ubezpieczonej jest adekwatne do powierzonych jej zakresu obowiązków oraz nakładu pracy, jaki musiała włożyć w jego realizację. Należy wskazać, że w zakres ten wchodziły niewątpliwie bardzo odpowiedzialne zadania. Ponadto zdaniem Sądu Okręgowego zainteresowana w sposób przekonujący podała motywy ukształtowania wynagrodzenia wnioskodawczyni na poziomie 6.000 zł brutto miesięcznie. Należy mieć na uwadze, że powierzyła ona wnioskodawczyni stanowisko radcy prawnego, a więc stanowisko samodzielne, odpowiedzialne i wymagające biegłej znajomości przepisów prawa, w tym także przepisów prawa Unii Europejskiej. Praca wnioskodawczyni o obiektywnie dużym znaczeniu dla pracodawcy była w ocenie Sądu na tyle istotna dla prawidłowego funkcjonowania firmy, że uzasadniała przyznanie jej wynagrodzenia w podanej wysokości.

Sąd Okręgowy zmienił zatem zaskarżoną decyzję i ustalił, że M. W., jako pracownik zatrudniony u płatnika składek M. M. (1) podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu, wypadkowemu od dnia 28 sierpnia 2013 roku.

Z tych wszystkich względów i na mocy powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji wyroku.